

Her kadın çalışmalı mı?

Şu bir gerçektir ki, bu milletin direği mazbut aile, ailenin direği de kadındır. Kadın fitrî rollerinden ve yuvasından uzaklaştırıldığı ölçüde aile tehlikededir. Batı bunu denemiştir. Şimdi ise “Ekonomik Özgürlük ve Kadın Hürriyeti” fırtınalarıyla yıktığı bu aile enkazı başında, şaşkın bir haldedir. Çünkü evinden kopardığı kadını bir daha geri döndürememektedir.

Kendisi bilir. Kadın da hürdür. O da imtihanadadır. İnsan, peşinde olduğu şeye göre değer kazanır. Önem verdiği şey neyse, tercihleri de ona göre şekil alır. Yalnız hayattaki her bir tercih, başka önemli konuları terke mecbur bırakır. Bizim için önemli olan ne? Neyin peşindeyiz? Geçim mi, üretim mi, kariyer mi, cihad mı, konforlu, daha hür ve sosyal güvenceli bir hayat mı?

Kalbimiz imanla dopdolu ise, en önemli gayemiz Hakk’ın rızasına erişmekse “Rabbim benden ne istiyor? Neyi tercih edersem O’nu razı ederim?” diye düşüneneğizdir. Bu niyet, kulluk ve doğru karar için şarttır, ama yeterli değildir. Çünkü bizim bakış açımıza göre faydalı görünen bir iş, ondan daha mühim başka faydaların terki olabilir.

O yüzden Şâri-i Hakîki (cc) katındaki mesâlihîn öncelik sırasını bilmek gerekir. Meselâ canın ve malın korunması, dinde bir esastır. Ama dinin korunması üssülesastır ki, din için mal da, can da feda edilir. Keza neslin ve iffetin korunması da maldan önceliklidir ki, çocukların terbiye-i İslâmiye içinde yetişebilmesi veya iffetin zedelenmemesi için malî kazançtan vazgeçilir.

Yine İslâm’da, def’i şer, celb-i nef’a râcihtir. Yani mahzurdan sakınmak, faydayı teminden önemlidir. Bir başka deyişle dinden taviz veya dinî yozlaşma, şerr-i kalîl değil, bilakis şerr-i kesirdir. O yüzden dinin orijinalitesinin korunması (ihlâs), tavizlerle dine hizmetten çok daha değerlidir. Hele dinden taviz ve dinî yozlaşma umûr-u dünya için ise (makam, kariyer, para, kişisel gelişim vs.) hayr-ı kalîl için şerr-i kesîr seçilmiş demektir. Hâlbuki takva “Harama düşmek korkusuyla şüpheli olan işleri bile terk etmektir.”

Bütün bunlar dinimizin kulluk ölçüleridir. Ama ne kadar dindar olacağına hür iradesiyle kişi kendisi karar verir.

Şu da var ki, ruhsata değil, takva ve azimete dayalı bir dindarlık umuma teşmil edilmese de “Esas-ı takva, esas-ı azîmet gibi ince, fakat ehemmiyetli esasları muhafaza etmek, Risale-i Nûr’un bir vazife-i asliyesidir. Sevk-i zaruretle, hâdisatın fetvalarıyla onlar terk edilmez.” 1 Dolayısıyla Bediüzzaman Hazretleri “Kur’ân Perspektifinden” bakarak konuyla ilgili bazı parametreleri göstermiştir. Şu noktalar, hayatın bütün yönlerindeki dengeleri, sonra da çalışma şartlarını gözeterek doğru bir karar vermek için yol gösterici niteliktedir:

1. İnsan bu dünyaya keyif sürmek ve konforlu yaşamak için değil, kulluk ve itaat için gönderilmiştir. En büyük kariyeri ve işi budur. Kulluğuna şayet zarar veriyorsa o iş merduttur. Zaruretler ise kendi miktarınca takdir olunur.

2. Şehirliler köylülere, memleketimiz de Avrupa'ya kıyas edilmez. 2 Ahlâken sağlam selef-i salihîn asrı ile nazarı hep dünyaya dalmış bu fitne asrı bir tutulmaz. Münkeratın istilâsı zamanında kasrı İslâmiyetin duvarında yeni delikler açılmaz. 3

3. Geçimin yarısı iktisattır. "İktisat eden aile, geçim sıkıntısı çekmez." 4 İsrâf eden ise Süfyan'ın tuzağına düşer. 5

4. Tahsil ve eğitim, para veya kariyer için değil, Hakk'a hizmet için olmalıdır. Yoksa "Kim Allah'ın razı olacağı (bir maksat) dışında başka maksatlar için bir ilmi tahsil ederse Cehennemdeki yerine hazırlansın!" 6

5. Aile Müslümanların son tahassüngâhıdır. Kadınlar bu kalenin fedakâr muhafızıdır. Müdîr-i dahilîsidir. Onlar bu kaleyi, bu kale de onları korur. Kadınların da erkekler gibi en rahat yeri evi ve en rahat hayatı ailesidir. Sevgili Peygamberimizin (asm), kendi kızı Hz. Fatıma (ra) ve onun kocası Hz. Ali (ra) için nasıl bir iş bölümünü tercih ettiği bellidir.

6. Cihadın en büyüğü, en dar daire olan hanededir. "Sizden (cihada çıkmak için izin isteyen hanımlardan) her kim evinde oturursa o, Allah yolunda cihad edenlerin ameline ulaşır." 7

7. İnsanın en birinci ve etkili muallimi annesidir. Anneler, toplumun gerçek ve alternatifsiz mühendisidir.

8. Evdeki ihtiyarlar, bereket direği, rahmet vesilesi ve musîbet dâfiyasıdır. 8 Son durakları huzurevi olmamalıdır.

9. Kadınların, peygamber hanımı annelerini örnek alması günah değildir! "Ey Peygamber Hanımları! Evlerinizde oturun" 9 âyeti, Üstadın "Kadınlar yuvalarına dönmeli" 10 dâveti, evindeki çocuklara ve ihtiyarlara olan şefkati baskın ise, elbette onu evinden uzaklaşmaktan alıkoyacaktır; bu küçümsememez.

Onun bu şefkatini küçümsemek ve yetişen nesli bu şefkatten mahrum etmek, toplumu şiddete hazırlamak ve teşvik etmektir. Bu şiddet bumerangı dönüp yine en çok kadını vurmaktadır.

Kadın, ailede şefkatin madenidir. Toplumdaki şiddet ateşini söndürecek iksir anne kalbindedir. "Bu seciye-i fitrî, ehl-i İslâm'da, âhir zamanda büyük bir hizmet" yapacak ve sosyal hayatın çekirdeği olan aileyi, inşallah İslâmiyet dairesinde tutacaktır. 11 Bu şefkat sayesinde "Bunca esbab-ı ifsat (karşısında bile) demir sebat kararı" ile dayanıyorsa bu bir fazilettir.

O yüzden İslâm, hiçbir kadını -kendisinin ve emzikli bebeğinin sütü dâhil- nafaka ile sorumlu tutmamıştır. Çünkü onun para kazanmaktan çok daha önemli işleri vardır. Parayı herkes kazanır. Onun bu işleri ise, parayla yaptırılmadığı gibi erkeklerce de başılamamaktadır. Bu güç kadındadır.

Kadının fitrî rolü bunlar olmakla birlikte nasıl ki, suyun tıbbî hükmü kişinin durumuna göre bazen değişebilir. Aynen öyle de, kadının çalışmasının fikhî hükmü de, kendi ferdî ve ailevî şartlarına ve aynı zamanda çalışacağı ortamın ve mesai düzeninin uygunluk şartlarına göre değişebilir. Dolayısıyla yukarıdaki ölçüleri dikkate alarak iman ve şefkat dolu vicdanına danışacak ve Peygamberimizin (asm) tabiriyle fetvayı kalbine soracaktır.

Şartları uygun bulan ve çalışmayı tercih eden bilhassa genç hanımlar, namahrem erkeklerle gereksiz ihtilâttan sakınmalı ve beşerî münasebetlerinde dikkatli olmalıdır. Çünkü ihtilâtta sohbet, sohbette meyil vardır. Elbette herkes Şeytan değildir. Ama hiç kimse de Melek değildir. Kanarya hep kanarya, kedi de hep kedidir. Aynı ölçüler erkekler için de geçerlidir.

Şimalden esen ve dindar kadınları bile yuvalarından uzaklara savuran fırtınalara kapılarak "Kadınlar mutlaka çalışmalı. Kocasına muhtaç olmamalı. Üretmeli. Bunca yıl tahsile niye emek verdi?" şeklinde, özel durumlarını ve mevcut çalışma şartlarını dikkate almadan, hepsini baskı altına almak ve sorumsuzca slogan atmak, ev kızlarını beğenmemek, maaşlı hanım istemek, sonra da dinî referansları ileri sürerek mücahit kesilmek ev kızlarına ve hanımlarına haksızlıktır.

Şu bir gerçektir ki, bu milletin direği mazbut aile, ailenin direği de kadındır. Kadın fitrî rollerinden ve yuvasından uzaklaştırıldığı ölçüde aile tehlikededir. Batı bunu denemiştir. Şimdi ise "Ekonomik Özgürlük ve Kadın Hürriyeti" fırtınalarıyla yıktığı bu aile enkazı başında, şaşkın bir haldedir. Çünkü evinden kopardığı kadını bir daha geri

döndürememektedir.

Erkekler iş yerinde, kadınlar iş yerinde, çocuklar kreşte, ihtiyarlar -eğer ölmedilerse(!)- huzur evinde... Yani hepsi yabancı ellerde... İşte özendirilen mutlu aile(!) Sevgi ve rahmeti besleyen rahim (aile) bağları zayıflatılırsa, şiddet sarmalının önü alınır mı?

Dipnotlar:

1- Kastamonu L. 77.

2- 24. Lem'a, 4. Hikmet.

3- 27. Söz. bk. Hz. Aişe'nin camiye gidişlerine bile ilginç bakış açısı, DİB Hadislerle İslâm, IV/230.

4- Müsned, I/447.

5- 5. Şuâ, 2. Makam, 1. Mesele.

6- Buharî, İlim, 38; Tirmizî, İlim, 6.

7- İbnü'l-Esir, Üsdü'l Gâbe, VII/311.

8- 21. Mektup.

9- Ahzab 33/32-33.

10- Sözler, Lemaât.

11- Hanımlar Rehberi, 24.